आरंभण *n.* das Anfassen, der Haltepunkt; Nothbehelf *in* वाचार°, *w. s.*

आरव *m.* Geschrei, Gebell, Ton.

आरा *f.* Ahle, Pfriem.

आरात् (*Abl. adv.*) fern, von fern, fern von (*Abl.*); alsbald, sogleich.

आराध *m.* Huldigung.

आराधन für sich einnehmend, günstig stimmend; *n.* das Gedeihen, Gelingen, Vollbringen, Beginnen; das Günstigstimmen, die Huldigung, Verehrung.

आराधयितर् *m.* der Huldiger, Verehrer.

आराध्य einzunehmen, zu gewinnen.

आराम *m.* Lust, Lustgarten.

आराविन् tönend, klingend mit (—°).

आरुज् *u.* आरुजे zerbrechend.

आरुण (*f.* ई) *u.* आरुणि von Aruṇa stammend.

आरूढ *s.* 1. रुह्.

आरे (*Loc. adv.*) fern, fern von (*Abl.*).

आरोप *m.*, °ण *n.* das Aufsetzen, Hinstellen; die Uebertragung, Unterstellung, Identification mit (*Loc.*).

आरोपित *s.* रुह्.

आरोह *m.* der Reiter; die Besteigung, Aufsteigung (*auch übertr.*), Erhebung; Hüfte (*des Weibes*).

आरोहण, *f.* ई aufsteigend; *n.* das Aufsteigen.

आरोहिन् aufsteigend; hinaufführend (—°).

आर्जव redlich; *n.* Geradheit, Redlichkeit.

आर्जीक *m.* Somagefäss.

आर्त betroffen durch, geraten, in, betrübt, gedrückt, leidend, bekümmert um (*meist* —°).

आर्तव den Jahreszeiten entsprechend; *n.* Menstruation.

आर्ति *f.* Unfall, Leid, Kummer.

आर्तिहर *m.* Leidtilger.*

आर्त्नी *f.* Bogenende.

आर्त्विज्य *n.* Priesteramt.

आर्द्र feucht, nass, frisch, zart, sanft; *f.* आ (*auch Pl.*) *N. eines Mondhauses.*

आर्द्रधाम्न् *m.* Feuer von frischem Holz.

आर्धधातुक an die schwache Wurzel tretend (*g.*).

आर्य, *f.* °आ *u.* आरी zu den Treuen, den eigenen Leuten gehörig, edel geboren, arisch, ein Arier, ein Mann der drei oberen Kasten, Ehrenmann; *Voc.* Herr *oder* Freund. *f.* आर्या *N. einer Strophengattung.*

आर्यजुष्ट von Ehrenmännern geschätzt; anständig, edel.

आर्यता, *f.* °त्व *n.* Ehrenhaftigkeit.

आर्यदेश *m.* Arierland.

आर्यपुत्र Sohn eines Ariers oder Ehrenmannes (*Ehrentitel*).

आर्यभट *m. N. zweier Astronomen*; °टीय *n.* das Werk des Â.

आर्यमिश्र *m.* ehrwürdig u. s. w.

आर्यम्ण *n. N. eines Mondhauses.*

आर्यविद्यमिश्र *m.* ehrwürdig, gelehrt u. s. w.

आर्यलिङ्गिन् die Kennzeichen eines Ariers oder Ehrenmannes besitzend.

1. आर्यवृत्त von ehrenhaftem Betragen.

2. आर्यवृत्त *n.* ehrenhaftes Betragen.

आर्यागीति *f. N. eines Metrums.*

आर्यावर्त *m.* das Land der Arier (*Ostindien zwischen Himâlaya und Vindhya*); *Pl.* die Bewohner dieses Landes.

आर्ष, *f.* ई von den Rishis herrührend, altertümlich.

आर्षभ *Adj.* Stier-, taurinus.

आर्षेय=आर्ष.

आर्षेयब्राह्मण *n. N. eines Brâhmaṇa.*

आर्ष्टिषेण von Ṛshṭisheṇa stammend, *patron. Name.*

आलक्ष्य anzuschauen; (kaum) bemerkbar *o.* sichtbar.

आलपन *n.* Unterhaltung, Gespräch.

आलपित *n. dass.*

आलम्ब herabhängend, geneigt; *m.* Stütze, Halt.

आलम्बन *n.* das Sichfesthalten an, die Stütze, der Halt.

आलम्बिन् (—°) herabhängend von, ruhend auf.

आलम्भ *m.* das Anfassen, die Berührung.

आलम्भन *n. dass.*

आलम्भिन् (—°) berührend.